

Grund til: Efter min Mening vil der, hvis Forslaget gennemføres, opstaa en grænseløs Usikkerhed som Følge af, at det er umuligt klart at definere Begrebet financiære. Flertallet siger i Betænkningen: „Ved Financiering forstaaes, at vedkommende Pengeinstitut forstrækker det paagældende Aktieselskab med Laan ud over den sædvanemæssige Sikkerhed og derved paatager sig en særlig Risiko.“ Jeg tror, at denne Definition er ganske utilstrækkelig. Jeg tror, at Ministeriet eller de Institutioner eller Personer, der maatte faa dette Forhold til Bedømmelse, efter denne Definition vil være ganske ude af Stand til at fastslaa, om Grænsen er overskredet eller ikke, og navnlig tror jeg, at Ordet financiære efter denne Definition slet ikke rammer dér, hvor Udvalgets Flertal antagelig har ønsket at ramme. Jeg skal tillade mig at fremdrage nogle Eksempler. Maa jeg først pege paa et Eksempel, der blev berørt af en af de tidligere Talere, nemlig det Tilfælde, at en Bank interesserer sig i et Byggeselskab eller i et Selskab, der skal udnytte en Koncession, et Patent eller lignende. Her foreligger, som det tidligere er berørt, et af de Omraader, hvor der er syndet allermost; og hvor det kunde være mest ønskeligt at gribe ind. Men tror man, at dette Tilfælde vil blive ramt af Definitionen paa Financiering, tager man ganske fejl. I Virkeligheden ligger Forholdet saaledes, at man i saadanne Selskaber i Almindelighed, teoretisk set, vil have dækket Banken ved Skadesløsbrev, ved Pant i Ejendommen, ved Selvskyldnerkaution, ved Garanti paa den ene eller den anden Maade, saa at det vil være i højeste Grad tvivlsomt, hvorvidt man tør betegne dette Selskab som kommende ind under Begrebet Financiering, som dette her er defineret. Jeg mener, at dette Forhold ikke vil blive ramt. Der er jo stillet en saakaldt Sikkerhed, og det vil maaske være i højeste Grad vanskeligt at danne sig et Skøn om, hvorvidt der fra første Færd er løbet en „særlig Risiko“. Der maatte altsaa faktisk af Paaklagedmyndigheden foretages et Skøn over, hvad Pantet, Skadesløsbrevet, Selvskyldnerkautionen o. s. fr. har været værd. Jeg mener, som nævnt, at man slet ikke rammer de allerværste Tilfælde, men derimod nemt risikerer at ramme paa Steder, hvor man slet ikke har ønsket at skride ind.

Maa jeg som Modsætning til det Forhold, jeg nu har talt om, fremdrage tre Eksempler, hvor der foreligger en langt tydeligere Financiering, tre Eksempler, i

hvilke jeg vil tillade mig at bruge Navns Nævnelser efter Bemyndigelse af rette vedkommende. Jeg gør dette, fordi jeg mener, at saadanne konkrete Eksempler er mere talende end de rent abstrakte. Jeg vender mig da først til Aktieselskabet „Københavns Flydedok“. Det er, saa vidt udenforstaaende kan se, et stort og fortrinligt Aktieselskab, men det har selvfølgelig ikke en Aktiekapital, der er tilstrækkelig til at give det Drittmidler til alle Tider af Aaret. Det ligger i Sagens Natur, at naar et Værft bygger, skal det Uge for Uge bruge Penge, der først kommer ind igen, efterhaanden som Skibene afleveres. Det vilde være ganske urimeligt, hvis Aktiekapitalen var saa stor, at den kunde dække Udgifterne i hele den Tid. Derfor har Flydedokken som saa mange andre Selskaber en Blankokredit i Privatbanken, hvor man ugentlig kan hente sine Midler, som man saa tilbagebetaler, naar vedkommende Skib er afleveret. Dette er efter min Mening en af de mest legitime, en af de sikreste Forretninger, en Bank overhovedet kan gøre. Der ligger til Grund for den et nøje Kendskab til hele Kundens Virksomhed, et Kendskab, der fuldt ud kan vise Banken, hvor langt den tør gaa. Her, tror jeg, foreligger et klart Tilfælde af Financiering, og det vilde forekomme mig helt urimeligt at forbyde den paagældende Flydedoks Bestyrelsesmedlemmer at sidde i Bankraadet for Privatbanken. Jeg tror ikke, man vilde gøre noget godt med et saadant Forbud.

Jeg skal dernæst pege paa et Aktieselskab, der hedder Crown Butter Company, et Firma, der pakker og eksporterer Smør. Det er selvfølgelig en Sæsonforretning: paa en vis Tid af Aaret pakker man Smørret og har det liggende, til det efterhaanden sælges. Heraf følger, at man paa den Tid, da man pakker, bruger en overordentlig stor Kapital, som man først efterhaanden kan tilbagebetale. Ogsaa dette Selskab har i en Bank, saa vidt jeg husker i Landmandsbanken, en meget betydelig Kredit, og man kan om denne Forretning sige det samme som i Eksemplet med Flydedokken, at den er saa legitim, naturlig og sikker, som noget kan være. Det vilde atter her være ganske urimeligt at forbyde Selskabets Bestyrelsesmedlemmer at sidde i paagældende Banks Bankraad. Det tredje Eksempel, jeg vil nævne, har en noget anden Karakter. Det angaar et Eksportselskab, der hedder The United Export Company, et Selskab